

РЕШЕНИЕ

№ 8859

гр. София, 17.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1992** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите (КЗП), представляван от адв. И. А., срещу Решение № 243 от 15.01.2024г. на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 99-ти състав, постановено по НАХД № 15481/ 2023г., с което е отменено издаденото на „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД наказателно постановление № К-002404 от 24.04.2023г.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно. Поддържа се, че от събраните доказателства се установява по безспорен начин извършването на нарушението, не е налице маловажен случай и при издаването на АУАН и НП не са нарушени процесуалните правила. От касационната инстанция се иска да отмени решението на СРС и да потвърди изцяло наказателното постановление. В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, в писмен отговор на касационната жалба и чрез процесуален представител в съдебното заседание оспорва същата, като я счита за неоснователна. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, като прецени събраните по делото доказателства и съобрази доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок, поради което е допустима. По същество е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е установил, че на 09.03.2023 г. била извършена проверка от служители на КЗП РД-С. в магазин „Т-М.“ в [населено място] на [улица], стопанисван от дружеството-жалбоподател „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Установено било, че на всяка една от четирите каси били поставени рекламни брошури, като в брошурата, валидна от вторник 07.03.2023 г. до 13.03.2023 г., на първа заглавна страница била изписана следната информация: „Всеки ден достъпни регулярни цени на всички млечни продукти - Млека, сирена и кашкавал. Регулярна цена - търси етикета“. Проверяващите приели, че посланието „Всеки ден“, изписано по този начин, следвало да покаже, че не било необходимо да се предлага брошура с определен период, а „Всеки ден“ потребителят следвало да очаква от търговеца да му осигури „Достъпни регулярни цени“ на всички млечни продукти /съгласно посланието/. Освен това било преценено, че от цялостното представяне на посланието не ставало ясно какво имал предвид търговецът с поканата към потребителя за „Достъпни регулярни цени“, след като освен това послание върху част от млечните продукти бил поставен етикет „Любими продукти - добра цена“, а също и етикет с надпис „Акция“. Така изписаната информацията върху брошурата приканвала потребителя да закупи или би могъл да закупи „Всеки ден на достъпни регулярни цени всички млечни продукти“, но в същото време не давало определение за „Любими продукти на добра цена“ и по никакъв начин и чрез никакви средства не се доказвало чрез какъв метод и по какъв начин търговецът е определил кои продукти са „любими“, как цената била определена за „добра цена“ и от какво била „регулярна“, като „регулярен“ означавало - равномерен, правилен, редовен, който протича на определени интервали.

С оглед на това проверяващите приели, че дружеството прилагало нелоялна търговска практика, а именно, чрез информацията върху брошурата, която виждал потребителят, дружеството използвало заблуждаваща търговска практика, като съобщавало на потребителя, че предложената му цена имала специфично предимство: „Всеки ден достъпни регулярни цени на всички млечни продукти - Млека, сирена и кашкавал. Регулярна цена - търси етикета“.

Срещу „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД бил съставен АУАН № 002404 от 23.03.2023 г. за нарушение на чл.68д, ал.2, т.4 пред.3, вр. чл.68г, ал.4 от ЗЗП. Въз основа на него било издадено НП № 002404 от 24.04.2023 г., с което за нарушение на чл.68д, ал.2, т.4, предл.3, вр. чл.68г, ал.4 от ЗЗП на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл.210а от ЗЗП.

За да отмени НП, районният съд е приел за недоказано по категоричен и несъмнен начин, че „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е прилагало нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.2, т.4 предл.3, вр. чл.68г, ал.4 от ЗЗП. Приел е, че наказващият орган е направил едно много разширително тълкуване и то в определена от проверяващите насока, без да са изложени никакви конкретни факти и обстоятелства във връзка с цените на продуктите - каква е била цената на продукти на

„акция“; каква е била цената на „любими продукти“ или на „продукти е регулярна цена“, за да се направи извод дали наистина твърденията за заблуждаваща търговска практика са верни. Посочил е, че правните изводи на наказващия орган са формирани само на база изявлението в брошурата, без да се направи съпоставка с действителното фактическо положение на цените в магазина и дали наистина това изявление не е абсолютно точно, а не в посоката, в която е било изтълкувано от проверяващите.

Решението е правилно.

При вярно и точно установена фактическа обстановка районният съд е извел обосновани и правилни изводи. След внимателен и задълбочен анализ на относимите разпоредби и на процесното НП, районният съд е направил аргументиран извод, че не е доказано осъществяването на състава на административното нарушение.

Чл.210а от ЗЗП предвижда наказуемост на деянията, с които се нарушават разпоредбите на чл. 68г от с.з., който предвижда забрана на нелоялните търговски практики. Чл.68г, ал.4 обявява за нелоялни практики и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к. Видно от чл.68д, ал.1, търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. Според ал. 2, т.4, обстоятелствата по ал. 1 включват информация за цената или начина на нейното изчисляване, или съществуването на специфично предимство по отношение на цената.

В случая, както е посочил първостепенният съд, наказващият орган не е приложил разпоредбата на чл.68д, ал.2,т.4, предл. 3 от ЗЗП по отношение на конкретно установени факти и обстоятелства, тъй като такива всъщност липсват, а е интерпретирал текста на една брошура в контекста на посочената разпоредба. Районният съд правилно е отбелязал, че посланието „Всеки ден“ в брошурата, гласяща „Всеки ден достъпни регулярни цени на всички млечни продукти - Млека, сирена и кашкавал. Регулярна цена - търси етикета“, може да се тълкува като „Всеки ден в периода на брошурата от вторник 07.03.2023 г. до 13.03.2023 г.“, което не е заблуждаващо клиента изявление. Също така, съдът е съобразил и обстоятелството, че проверката е била направена на 09.03.2023 г., тоест в периода на брошурата, при което проверяващите няма как да знаят дали след изтичането ѝ на 13.03.2023 г. няма действително да продължат тези „достъпни регулярни цени на всички млечни продукти“. При констатирания дефицит на релевантни фактически констатации от страна на проверяващите и на наказващия орган, след като не са описани практически никакви конкретни факти по отношение цените на стоките, няма как да се провери дали информацията в брошурата подвежда потребителите. Следователно, напълно обосновани са заключенията на решаващия състав на СРС, че нарушението се явява недоказано, поради което, като е отменил наказателното постановление, районният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. При този изход на спора основателна е претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да се присъди в размер на 150 лева.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 243 от 15.01.2024г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 99-ти състав, постановено по НАХД № 15481/ 2023г.
ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да заплати на „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД сума в размер на 150 лева за юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: